

Ազգաբարոյական Trumpet's Sound **փող**

50-րդ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱԼԻԱ
ՄԱՐՏ - ԱՊՐԻԼ 2019

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՂ»
երկամսյա հոգեւոր բերք

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գուլյունեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակութիւն

Եւ եմ յարութիւնն ու կեանքը 3

Հովիւ Հրաչ Գուլյունեան

Յաւատքի եւ մշակոյթի զուգորդութիւնը մեր կեանքերուն մէջ 5

Տօքս Կարպիս Տէր Եղիայեան

Մարիամ՝ Յիսուսի յարութեան առաջին վկան 7

Վեր Հասիկ Ալանահի

Աստուծմէ առաջ անցնիլ 8

Տոն Սրորմըր

Շրջանաւարտ 12

Բա.Ֆ.Ֆի Զափարեան

Արդեօք կարելի՞ է 13

Ռէքս Տիրլավ

Բաց նամակ՝ ԱՄՄ-ի իմ հովանաւորին 15

Սելինէ

Կազմի նկարը՝ Ալեքսանդր Թամանեանի յուշարձան, ACM 2018թ.

ԱՄՄ-ի աղօթքի նիւթեր

- Աղօթէ՛ք այն մարդկանց համար, ովքեր կ'ապրին մետաղական տոմիկներու մէջ:
- Աղօթէ՛ք շատ հիւանդներու համար, ովքեր հոգատարութեան կարիք ունին:
- Աղօթէ՛ք հոգեւոր դաշտին մէջ մեր ծառայակիցներու համար, ովքեր Աւետարանը գիւղէ գիւղ կը հասցընեն:
- Աղօթէ՛ք, որ քարոզուած Աւետարանը կեանքեր փոխէ:
- Աղօթէ՛ք Ուիլյամ Մաք-Տոնալտի Աստուածաշունչի մեկնաբանութեան հայերէն թարգմանութեան համար:
- Աղօթէ՛ք «Ազդարարութեան փող» թերթի և Հայաստանի մեր ընթերցողներուն համար:
- Աղօթէ՛ք այս տարուայ համար նախատեսուած երկու միսիոներական ճանապարհորդութիւններուն համար:
- Աղօթէ՛ք երեք թերթիկներու տպագրութեան համար. «Բարկութիւն», «Մեղաւորութեան զգացում» եւ «Մտահոգութիւն»:

Ես եմ յարութիւնն ու կեանքը

«Յիսուս ըսաւ անոր. «Ես եմ յարութիւնն ու կեանքը: Ան որ ինծի կը հաւատայ, թէեւ մեռնի՝ պիտի ապրի. եւ ան որ կենդանի է ու ինծի կը հաւատայ, յաիտեան պիտի չմեռնի: Դուն կը հաւատա՞ս ասոր» (Յովի. 11:25-26):

Տէր Յիսուսը աշխարհ եկաւ մարդկութեան փրկութեան համար Իր կեանքը տալու: Ան չարչարուեցաւ, ծեծուեցաւ, խաչուեցաւ, մահացաւ ու թաղուեցաւ, բայց երրորդ օրը յարութիւն առաւ:

«ԵՍ ԵՄ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆՆ ՈՒ ԿԵԱՆՔԸ». Յիսուսը կը խօսի մահէն յետոյ եղած կեանքի մասին, Ան կը խօսի յաիտենական կեանքի մասին: Այո՛, գիտութիւնը շատ փորձած է ապացուցել այս կեանքի գոյութիւնը, փարատոնները կը հաւատային յետ մահու կեանքի մասին, բայց չէին գիտեր ինչպէս ունենալ այն, բայց Տէր Յիսուսը 3-րդ օրը յարութիւն առնելով ու Երկինք՝ Իր Հօր քով երթալով ապացուցեց, թէ Ինքն է յարութիւնն ու կեանքը: Ան եկաւ, որպէսզի մեր երկրաւոր ու երկնաւոր կեանքին նպատակ հաղորդէ:

«ԱՆ ՈՐ ԻՆՇՈՒ ԿԸ ՀԱԻՆՏԱՅ». Գուցէ հարցնէք, թէ ինչպէ՞ս կրնանք յաիտենական կեանք ունենալ: Շատերը կը հաւատան, թէ բարի գործերով կրնան ունենալ, սակայն սուրբգրային վերոյիշեալ հատուածը յստակ է. Յիսուսը կ'ուզէ, որ բոլորս իմանանք, թէ յաիտենական կեանքը հաւատքով կը ստանանք՝ Յիսուս Քրիստոսի հանդէպ եղած հաւատքով, իմանալով, որ Ան սկիզբէն Աստուած էր, Աստծոյ Որդին էր, ով մարդկութեան փրկութեան համար եկաւ աշխարհ, մահացաւ, Իր թանկագին արիւնը թափեց, որպէսզի մենք կարողանանք մաքրուիլ մեր մեղքերէն:

«ԹԷՆԻ ՄԵՌՆԻ՝ ՊԻՏԻ ԱՊՐԻ». Ասիկա խոստում մըն է: Ֆիզիկապէս կրնաս մահանալ, կրնաս այս աշխարհի համար մահացած ըլլալ, բայց դեռ յաիտենականութիւն մը կայ, որը ամէն Յիսուս Քրիստոսին հաւատացողներու բաժինն է, յաիտենականութիւն Երկնքի մէջ, բոլոր անոնց, ովքեր ապաշխարեցին, մահացան իրենց մեղքերու համար եւ երկրի վրայ ապրեցան Քրիստոսի համար:

«ԵՒ ԱՆ ՈՐ ԿԵՆԳԱՆԻ Է ՈՒ ԻՆՇՒԻ ԿԸ ՀԱԻՍԱՍՅ, ՅԱԻՏ-ԵԱՆ ՊԻՏԻ ՉՄԵՌՆԻ»: Այս յախտենական կեանքը ձերը կ'ըլլայ, երբ կը հաւատաք. այո՛, սատանան նոյնպէս կը հաւատայ, բայց ան հաւատալով փրկութիւն չունի: Աստուածաշունչը յստակ կ'ըսէ, թէ չկայ մեղք մը, որ Տէր Յիսուսը չկրնայ ներել: Ներումը շնորհք մըն է, որ տրուած է բոլոր անոնց, ովքեր ապաշխարութեամբ ու հաւատքով Յիսուսին կուգան: Կը յիշե՞ք խաչի վրայի արագակը ինչ ըսաւ. «Մենք իրաւունքով, քանզի ահա մեր ըրածներուն արժանաւոր հատուցումը կ'առնենք, բայց ասիկա գէշ բան մը չըրաւ»: Այնուհետեւ Յիսուսին ըսաւ. «Տէ՛ր, յիշե՛ զիս, երբ Քու թագաւորութիւնովդ գաս»: Յիսուսն ալ պատասխանեց. «Ճշմարիտ կ'ըսեմ քեզի, դուն այսօր ինծի հետ դրախտին մէջ պիտի ըլլաս»:

«ԴՌԻՆ ԿԸ ՀԱԻՍԱՍՄ ԱՍՈՐ». Յիսուս հարցով մը կ'աւարտէ Իր խօսքերը. «Դուն կը հաւատա՞ս», հարց մը, որ օր մը բոլորս ստիպուած պիտի ըլլանք պատասխանելու, եւ որմէ կախեալ պիտի ըլլայ մեր ամբողջ յախտենականութիւնը: Կը հաւատա՞ք, որ Յիսուսը Աստուծոյ Որդին է, եւ որ փրկութիւնը միայն Իր միջոցով է: Այժմ թերեւս հարցնեք, թէ ի՞նչ պէտք է ընէք Երկնքի արքայութիւնը ժառանգելու համար: Աղօթքով եկէ՛ք Յիսուսի քով, ապաշխարեցէ՛ք եւ Իրմէ ներում խնդրեցէ՛ք, խնդրեցէ՛ք որ Ան օգնէ ձեզ փոխելու ձեր ճամբաները եւ նոր կեանքով մը սկսէք ապրիլ Իր հետ:

Թող այս Չատիկը յատուկ օր մը ըլլայ ձեզ համար, այն օրը, երբ եկաք Յիսուսին, այն օրը, երբ ապահովեցիք ձեր յախտենականութիւնը Յիսուսի մէջ»:

Օրհնեալ Չատիկ կը մաղթեմ ձեզ:

Հ. Գ.

«Ո՛վ Տէր, զիս բժշկէ՛ ու պիտի բժշկուիմ, զիս փրկէ՛ ու պիտի փրկուիմ. վասն զի իմ պարծանքս դո՛ւն ես»:

Երեմեայ 17:14

Հաւատքի եւ մշակոյթի զուգորդութիւնը մեր կեանքերուն մէջ

Քաղաքակիրթ աշխարհի պատմութեան մէջ, ազգեր եւ ժողովուրդներ գոյութիւն ունեցած են շնորհիւ իրենց մշակոյթին, ինչպէս նաեւ՝ ազգային արմատներուն: Սակայն, ազգերու գոյատեւումը երաշխաւորուած է միմիայն ժողովուրդներուն ունեցած հաւատքի արմատներով: Այս իրականութիւնը յստակօրէն դրսեւորուած է մեր հայ ազգի կեանքին մէջ, քանի մեր նախահայրերը գեղեցկօրէն շաղկապեցին մեր հաւատքն ու մշակոյթը, մեր հոգեւոր եւ ազգային արմատները ու 15-րդ դարեր առաջ՝ 5-րդ դարուն, կերտեցին ոսկեդարը, որ մեր ժողովուրդին նկարագիրը կերտեց ու փայլուն ապագայի հեռանկարներ ապահովեց:

Այսօր, մենք ականատեսներն ենք այս համոզիչ իրականութեան: Գերիզօր Խորհրդային միութիւնը յանկարծ տապալեցաւ եւ կորսնցոյց իր միջազգային հանգամանքը: Անաստուածութեան եւ անհաւատութեան մայր-քաղաքը՝ Մոսկուան, վերածուեցաւ սուգի եւ քայքայումի որջի: Մշակութային հարստութիւններով նշանաւոր այդ երկիրը չկրցաւ գոյատեւել առանց հաւատքի եւ այսօր եկեղեցիներ, որոնք վերջին 70 տարիներուն թատրոններու եւ թանգարաններու վերածուած էին՝ վերաբացուած են ու կը ծառայեն որպէս հաւատքի կեդրոններ:

Մեր նախահայրերը, շնորհիւ իրենց զօրաւոր արմատներուն՝ հոգեւոր եւ ազգային, հսկայ դրամագլուխ մը ստեղծեցին մեր ժողովուրդին համար: Դրամագլուխ մը, որ արդեօ՞ք մենք կրցած ենք այդ դրամագլուխը աւելի հարստացնել: Երբ այսօր բաղդատականը ընենք, արդեօ՞ք անցեալով միայն կ'ուզենք հպարտանալ այլ նաեւ՝ ներկայի մեր վիճակով:

Ներկայիս պարզուող վիճակը յստակօրէն ցոյց կուտայ, որ մենք սկսած ենք հրաժեշտ տալ մեր արմատներուն, ջանալով փոխադրել զանոնք գեղեցիկ ծաղկամաններու մէջ եւ որոնց ջուրը չկրնար սնունդ տալ ու յաւերժացնել մեր արմատները: Մեր երաժշտութիւնը, գրականութիւնը, ճարտարապետութիւնը, դպրոցներն ու եկեղեցիները կը դադրին գոյատեւելէ երբ անոնք անջատուին իրենց հաւատքէն ու ազգային արժէքներէն:

Ներկայիս, մեր հայրենիքը կը կերտէ իր անկախութիւնը: Դժուարութիւններ անշուշտ ակնկալելի են՝ քաղաքական, տնտեսական, ընկերային եւ այլ մարզերու մէջ: Հաւատքով կերտուած մեր հայրենիքը կրնայ յաղթահարել բոլոր դժուարութիւններուն, երբ Աստուծոյ ապաւինինք: Աստուածաշունչը յստակօրէն կ'ըսէ. «Եթէ Տէրը չշինէ տունը, զուր տեղ կ'աշխատին անոր շինողները...» (Մաղ. 127:1):

Միայն մեր միտքերուն, ձեռքերուն, կամ նիւթական կարողութեան եթէ վստահինք՝ մենք կը ձախողինք հայրենիք վերակերտելու մեր սրբազան առաքելութեան մէջ:

Աստուածաշունչին մէջ շատ գեղեցիկ օրինակներ կան հաւատքի մասին.

1. Գործք 2:14-18, հաւատքը վերածելու ենք գործի, արդիւնքի:
2. Եբր. 11:33-34, հաւատքն է յաղթութիւն: Հաւատքին զօրութիւնը հրաշքներ կրնայ գործել, բանակներ ցրուելով, առիւծներու բերաններ գոցելով:
3. Դուկ. 17:6, Մատթ. 21:21, հաւատքին ընձեռած կարողութիւնը – նոյնիսկ լեռները տեղաշարժելու:

Եթէ մենք կ'ուզենք մեր ազգային, ընտանեկան եւ անհատական կեանքերը կանգուն պահել, միայն մէկ սիւն կարող է երաշխատել այդ բոլորը, եւ այդ հաւատքի սիւնն է, որ հիմնուած է Տէր Յիսուս Քրիստոսի վրայ:

Տօքթ. Կարպիս Տէր Եղիայեան
Քաղուած՝ «Հատընտիր հոգեւոր պատգամներ» գրքէն

«Ուստի ամէն ինչ որ կ'ուզէք որ մարդիկ ձեզի ընեն, դուք ալ անոնց այնպէս ըրէք, քանզի այս է օրէնքը ու մարգարէները»:

Մատթէոս 7:12

Մարիամ՝ Յիսուսի յարութեան առաջին վկան

Չորս Աւետարաններն ալ կ'արձանագրեն Յիսուսի յարութեան առաւօտեան պատահած դէպքերը: Անոնք առանց բացառութեան կը յիշեն Մարիամ Մագդաղեմացիի անունը: Ըստ Յովհաննոյ Աւետարանին, Մարիամ երբ գերեզման կուգայ առաւօտ կանուխ դեռ չլուսցած, քարը գլորուած կը գտնէ գերեզմանին դռնէն: Վազելով ետ կ'երթայ ու կը պատմէ Սիմոն Պետրոսի եւ Յովհաննէսի, որ միւս աշակերտն էր, զոր Յիսուսը շատ կը սիրէր, ըսելով թէ Տէրը գերեզմանէն վերցուցած են: Պետրոս եւ Յովհաննէս վազելով գերեզման կուգան ու գերեզմանը պարապ գտնելով ետ կը դառնան:

Մարիամ սակայն, երկրորդ անգամ գերեզման կուգայ ու գերեզմանին դռանը քով կեցած կուլայ: Մարիամ կուլար քանի որ իր սիրած Տէրը խաչուած, մեռած ու թաղուած էր: Անոր վիշտը անելցած էր, քանի որ իր թաղուած Տէրը գերեզմանին մէջ իսկ չէր հիմա: Մարիամ անմխիթար կուլար, սաստիկ ընկճուած ըլլալով իր վիշտին, վախին, եւ յուսահատութեանը մէջ:

Չարմանալին այն էր թէ գլորուած քարը, պարապ գերեզմանը, երկու հրեշտակները, կտաւները եւ ծալլուած վարշամակը Մարիամը չէին կրնար մխիթարել: Այս բոլորը փաստեր էին որ Յիսուս Քրիստոս յարութիւն առած էր: Մարիամի արցունքները սրբողը ու անոր վիշտը, վախը, եւ յուսահատութիւնը վերցնողը Յիսուսի յարութիւն առած ըլլալուն փաստերը չէին, այլ յարուցեալ Քրիստոս Ինքն էր:

Մեր յուսահատութիւններուն, վիշտին ու ցախին մէջ Աստուծոյ գոյութիւնն ու Յիսուսի յարութիւն առած ըլլալուն փաստերը այսօր ալ մեզի չեն կրնար օգնել, ոչ ալ մեր արցունքները կրնան սրբել: Միայն Յիսուսը անձնապէս տեսնել է որ մեր պարագաները կը փոխէ: Մարիամ երբ Յիսուսը տեսա՝ լալէն դադրեցաւ ու զԱյն պաշտել ուզեց: Արդեօք դուն ալ քու վիշտիդ եւ յուսահատութեանդ մէջ Յիսուսը կրնա՞ս տեսնել ու մխիթարուիլ:

Վեր. Հապիպ Ալաճաճի

Քաղուած՝ «Հոգեւոր խորհրդածութիւններու կաթիլներ» գրքէն

Աստուծմէ առաջ անցնիլ

Կարդացէ՛ք Ծննդոց 16-րդ գլուխը

Աստուած Աբրամին բազմիցս խօսած էր իր սերունդի մասին: Ծննդ. 12:2-ի մէջ Ան խոստացաւ Աբրամին մեծ ազգ դարձնել: Երբ Աբրամ Միւքէմ հասաւ (12:7) Աստուած ըսաւ իրեն, որ այդ երկիրը իր սերունդին պիտի տար: Այս խոստումը կը կրկնուի 13:15-ի եւ 15:5-ի մէջ: Սակայն Աբրամը տարիք կ'առնէր, ան իր ութսունական տարիներու կէսերին էր եւ տակաւին որդի չունէր: Ի՞նչ եղած էր: Արդեօք Աստուած մոռցա՞ծ էր Իր խոստումը:

Հաւանաբար այս ընթացքին Սարան ձեռնամուխ եղաւ եւ իրենց առջեւ ծառացած խնորին համար լուծում առաջարկեց: Սարան Եգիպտացի աղախին մը ունէր՝ Հագարը, որը հաւանաբար ձեռք բերած էին, երբ Եգիպտոսի մէջ պանդխտացած էին: Եգիպտոս իջնելու հետեւանքները կը շարունակուին, եւ ամենայն հաւանականութեամբ՝ լուրջ դժուարութիւններու պատճառ կը հանդիսանան: Սարան առաջարկեց, որ Աբրահամը Հագարին վերցնէ որպէս երկրորդ կին, որպէսզի իր աղախինի միջոցով կարողանար գաւակներ ունենալ: Այդ ժամանակի սովորութեան համաձայն, աղջիկ ծառաները կը համարուէին տիրուիի սեփականութիւնը: Սակայն ժամանակի սովորութիւնները միշտ չէ, որ կը համաձայնին Աստուծոյ ուղիներու հետ:

Այդ պահին Աբրահամի եւ Սարայի հաւատքը ուժեղ չէր. ըստ եութեան՝ անոնք ձախողեցան: Աբրահամն ըրաւ այնպէս, ինչպէս Սարան առաջարկած էր Հագարին, որպէս կին առաւ, եւ շատ չանցած Հագարը յղիացաւ: Այդ ժամանակ Սարայի ծրագիրը հակառակ ազդեցութիւն ունեցաւ: Կը թուայ թէ Հագարը ինքնիրեն չհամարեց պարզապէս իր տիրուիի համար գաւակ պարգեւող օղակ: Ան սկսաւ անարգել Սարային, քանի որ ինքը յաջողակ էր, իսկ իր տիրուիին՝ ոչ: Տան մէջ լարուածութիւն ծագեցաւ: Հաւատքի դաշտէն դուրս գալը՝ Աստուծմէ լիովին կախուած ըլլալու վիճակէն դուրս գալը աղետալի արդիւնքներու կը յանգեցնէ:

Հետաքրքիր է, թէ Սարան ինչ նկատի ունէր, երբ ըսաւ. «Ինձի եղած անիրաւութիւնը քու վրադ ըլլայ»: Աստուածաշունչի թարգմանութիւն-

ներէն մէկուն մէջ այսպէս կը կարդանք. «Դուն ես պատասխանատու ինծի հասցուած վիրաւորանքի համար»: Իրեն եղած անիրաւութեան մասին խօսելով, Սարան հաւանաբար նկատի ունէր Հազարի կողմէն իրեն ցուցաբերուած արհամարհանքը: Ամէն պարագային, իր յուզական եւ անպատասխանատու արձագանքի մեղադրանքը ուրիշի վրայ ձգելը ճիշտ չէր: Սխալը Աբրահամին վերագրելով, ան մեղքի ամբողջ պատասխանատուութիւնը անոր վրայ դրաւ, թէն խոստովանեցաւ, թէ ինքն էր ով իր աղախինին Աբրահամին կնութեան տուաւ: Հետաքրքիր է, թէ Սարան ինչ նկատի ունէր՝ «Տերը իմ ու քու մէջտեղ դատաստան թող ընէ» ըսելով: Ի՞նչ իմաստով ան կ'ուզէր, որ Աստուած դատէր Աբրահամին:

Աբրահամն ալ պատասխանատուութիւնը ուրիշի վրայ նետեց: Սարային՝ «Ահա աղախինդ քու ձեռքդ է, քու աչքերուդ հաճոյ երեւցածին պէս ըրէ անոր» ըսելով, Աբրահամը պարզապէս կը փորձէր խուսափել սեփական պատասխանատուութիւնէն, որպէսզի Սարան դառնար առնչուելիք որոշումի ամբողջ պատասխանատուն: Երբ Սարան գործելու ազատութիւն ստացաւ, ան կոպտօրէն վարուեցաւ Հազարի հետ եւ ան ստիպուած եղաւ այնտեղէն փախչելու:

Բայց խնդիրն այդպէս պէտք չէր հեշտ լուծել: Տիրոջ հրեշտակը անպատին մէջ ջրհորի մօտ գտաւ Հազարին ու հարցուց իրեն, թէ ուրկէ կուգար եւ ուր կ'երթար: Ան պատասխանեց, թէ կը փախչէր իր տիրուհիին երեսէն: Տիրոջ հրեշտակը յանձնարարեց իրեն վերադառնալ Սարային ու հնազանդիլ անոր: Ժամանակի ընթացքին՝ իր որդին՝ Իսմայէլը ծնաւ ու մեծցաւ որպէս վայրի մարդ, ինչպէս հրեշտակը ըսած էր Հազարին:

Այս ամենէն ի՞նչ պէտք է սորվինք: Սի քանի կարեւոր դասեր կան, որը պէտք է հաշուի առնենք:

- Աստուած յաճախ թոյլ կուտայ, որ սպասենք մեր կարիքներու պատասխանին, կամ մեզի տուած Իր խոստումներու կատարմանը: Եթէ Աստուած սպասելու դիրքի մէջ կը պահէ մեզ, ուրեմն պէտք չէ, որ առաջ անցնինք եւ ուժ գործադրենք Աստուծոյ ձեռքի վրայ, փորձելով մեր նպատակներն իրականացնել մեր ջանքերով: Մենք պէտք է սպասենք Աստուծոյ ժամանակին, որպէսզի Ան կատարէ Իր գործը: Աստուծմէ առաջ անցնիլը երբեք ի-

մաստուն քայլ չէ: Սակայն աւելի մեծ խնդիրն այն է, երբ մարդիկ պատրաստ չեն գործելու, երբ Աստուած կ'ուզէ, որ անոնք գործի անցնին: Սակայն երբեմն մարդիկ աւելի շուտ կը լծուին գործի, քան Աստուծոյ ժամանակն է: Երբ Մովսէսը 40 տարեկան էր, ան պատրաստ էր իր ժողովուրդին ազատել Եգիպտոսի ծանր լուծէն, բայց ան 40 տարի շուտ էր Աստուծոյ՝ Իր ժողովուրդին ազատելու ծրագրէն:

- Մովսէսը միակը չէ, որու շուտափոյժ գործողութիւնները աղետալի հետեւանքներ ունեցան: Սամուէլ մարգարէն Սաուղ թագաւորին ըսաւ, որ 7 օր սպասէ նախքան փղշտացիներու հետ պատերազմիլը: Սամուէլը պէտք է գար եւ զոհաբերութիւն կատարէր նախքան իսրայէլացիները կը սկսէին պատերազմիլ փղշտացիներու հետ: Սամուէլի եկած օրը, Սաուղի համբերութիւնը սպառուեցաւ եւ անձամբ ողջակէզ մատուցեց: Իր մեղքի եւ անհամբերութեան պատճառով Սաուղին ըսուեցաւ, թէ իր թագաւորութիւնը հաստատուն պիտի չմնար: Ան ի վերջոյ կորսնցուց թագաւորութիւնը եւ Գաիթ թագաւոր եղաւ: Կարդացէ՛ք Ա Թագ. 13:8-14-ը:
- Մենք պէտք է գիտակցինք, որ մեր ըրածներու համար ուրիշներուն մեղադրելը մարդկային յատկանիշ է, բայց ոչ լաւ յատկանիշ: Այս երեւոյթին ծանօթ ենք նոյնիսկ արարչագործութեան օրերէն սկսած: Եղեմի պարտէզին մէջ Ադամը մեղադրեց կնոջը, որուն Աստուած տուած էր իրեն: Ադամը կարծես թէ Աստուծոյ կը մեղադրէր՝ իրեն կին տալու համար: Իսկ Եւան մեղադրեց օձին: Բայց ասիկա չի նուազեցնէր մեր գործողութիւններու համար մեր պատասխանատուութեան կշիռը: Մենք պէտք է ընդունինք, որ պատասխանատու ենք մեր քայլերու համար: Աստուած գիտէ, թէ ով է սխալը, եւ մեղաւորը անպայման պիտի ստանայ Անոր դատաստանը:
- Առանց Աստուծոյ կամքը փնտռելու գործի անցնիլը նոյնպէս աղետալի է. մտածէ՛ք Յեսուի ու Գայիի պատմութեան մասին: Յեսուն ենթադրեց, թէ քանի որ Գային շատ աւելի փոքր քաղաք էր, քան Երիքովը, ապա ճակատամարտի յաղթանակը ապահովուած էր: Ան չփնտռեց Տէրոջ կամքը. եթէ այդպէս ընելու ըլլար,

ան աւելի շուտ պիտի գիտնար, թէ մեղք գործուած էր, որը պէտք էր հեռացնել նախքան Իսրայէլը կը կարողանար փորձառել Աստուծոյ օրհնութիւնը:

- Այս ճշմարտութեան հետ կապուած է մէկ այլ կարեւոր ճշմարտութիւն, իմաստուն քայլ չէ փորձել կազմակերպել Աստուծոյ՝ մեր աղօթքներուն պատասխանելու կերպերը: Ասիկա Նէեմանի խնդիրն էր, երբ գնաց Եղիսէին տեսնելու: Ան կ'ակնկալէր, որ Եղիսէն որոշակի կերպով գործի, եւ երբ այդպէս չեղաւ, Նէեմանը խիստ նեղուեցաւ: Ան պէտք է սորվէր հնազանդի մարգարէի հրահանգներուն, եթէ կ'ուզէր որ իր խնդրանքը պատասխանուէր:
- Յաճախ ստիպուած կ'ըլլանք ապրելու մեր սխալներով. մենք չենք կրնար փախչիլ անոնցմէ, կամ մակերեսօրէն վարուիլ անոնց հետ: Մովսէսը, իսրայէլացիներուն ջուր տալու համար, անոնցմէ դառնացած ըլլալով՝ ժայռին հարուածեց, երբ Աստուած ըսած էր, որ խօսէր ժայռին: Իր մեղքի համար Մովսէսը արգիլուեցաւ մըտնել այն երկիրը, որ Աստուած խոստացած էր տալ Իր ժողովուրդին:
- Հաւատքով չապրելու հետեւանքները հեշտութեամբ չեն ջնջուիր: Յաջորդ 15-16 տարիներուն մէջ Աբրահամը եւ Սարան ստիպուած էին ապրել իրենց անհամբերութեան սխալով: Մինչեւ Իսահակը չծնաւ, Աստուած չպատուիրեց Աբրահամին Հազարին ճամբու դնել: Իսկ Իսահակի եւ Իսմայէլի սերունդների միջեւ պայքարը կը շարունակուի մինչեւ այսօր:

Երբեք իմաստուն քայլ չէ Աստուծմէ առաջ անցնիլը և մեր ուժերով փորձել Անոր կամքը կատարել: Մենք պէտք է Անոր գործը ընենք Իր ուզած ձեով, եւ Իր ուզած ժամանակին: Սա շատ արդիական եւ կարեւոր նշանակութիւն ունեցող ուղերձ է, յատկապէս երբ շատերը կը մտածեն, թէ Աւետարանի տարածման համար նորացուած տարբերակներ անհրաժեշտ են: Եկէ՛ք վճռենք, որ Տիրոջ գործը կատարենք Իր ուզած ձեով:

Տօն Սթոնըրը

Շրջանաւարտ

Կը շնորհատրենք մեր բոլոր շրջանաւարտներուն: Շատ երիտասարդներ Մայիսէն մինչեւ Յունիս ամիսներուն մէջ պէտք է շրջանաւարտ դառնան: Որդիս ընդամէնը մէկ շաբաթ առաջ շրջանաւարտ եղաւ, եւ իրականութեան մէջ ձեզմէ շատերը, ովքեր կը կարողան այս տողերը պիտի աւարտեն կամ կը ճանչնան մարդիկ, ովքեր պիտի աւարտեն իրենց ուսումը յաջորդ ամիսներու ընթացքին: Այս ուրախանալու ժամանակ է, եւ ուրախանալու իսկական լաւ պատճառ: Ի վերջոյ, ասիկա մեծ յաջողութիւն մըն է:

Կը խորհիմ, թէ այս յաջողութիւնը վերջինը պիտի չըլլայ, այլ առաջինը այն բազմաթիւ յաջողութիւններուն, որոնք պիտի հետեւեն բոլոր շրջանաւարտներու կեանքին մէջ: Ինչպէս որ ջանասիրութիւն եւ վճռականութիւն կը պահանջուէր ու կ'ակնկալուէր շրջանաւարտ դառնալու համար, նոյնպէս նոյն եռանդն ու աշխատանքը կը պահանջուի հետագայ բոլոր յաջողութիւններուն հասնելու համար: Կը հաւատամ, որ բոլոր անոնք, որոնք այս ընթացքին մէջ շրջանաւարտ պիտի դառնան, պիտի շարունակեն իրենց լաւագոյնը ընել ու աշխատիլ այլ յաղթանակներ ունենալու համար: Աստուածաշունչը կ'ըսէ. «Ձեռքդ ինչ որ գտնէ ընելու, բոլոր ուժովդ ըրէ»: Հետեւաբար, ճիշտ է ամէն ուժով եւ ջանասիրաբար աշխատիլ ապագայի ձեր փափաքած աշխատանքին նախապատրաստուելու համար: Սակայն թոյլ տուէք յիշեցնել ձեզ, որ իրական յաջողութիւնը Տէրոջմէն կուգայ, Աստուծմէ կուգայ: Իրական եւ մնայուն յաջողութիւն կ'ունենանք միայն այն ժամանակ, երբ Աստուծոյ հետ կը քալենք: Աստուածաշունչը կ'ըսէ. «Քանզի ի՞նչ օգուտ է մարդուն՝ որ բոլոր աշխարհը վաստկի եւ իր անձը կորսնցնէ»: Ասիկա չի նշանակէր, թէ սխալ է երազներ ու նպատակներ ունենալը ու անոնց ետեւէն երթալը, կամ կեանքին մէջ յաջողութիւն կամ ձեռքբերումներ ունենալը: Ընդհակառակը, ասիկա կը նշանակէ, թէ այդ բոլորին մէջ չմոռնանք ամենակարեւորը՝ Աստուծոյ, եւ ապրինք Իր համար:

Աստուածաշունչը կը սորվեցնէ մեզ, որ չմոռնանք Աստուծոյ Խօսքը, այլ ամէն օր, ցերեկ եւ գիշեր խորհրդածենք եւ ապրինք իրմով, քանի

որ այն ժամանակ դուն ես ես յաջողութիւն կ'ունենանք, ոչ միայն այս կեանքի համար, այլեւ՝ գալիք կեանքի համար:

Հետեւաբար, սիրելի՛ շրջանաւարտներ, կը շնորհատրենք ձեզ: Թող Աստուած օգնէ ձեզ ատելի շատ յաջողութիւններու հասնիլ, սակայն յիշէք, որ Աստուծոյ ճամբաներուն մէջ քայլելը իսկական յաղթանակ ու յաջողութիւն է:

Բաֆֆի Չափարեան

Արդեօք կարելի՞ է

Անցած գիշեր քրիստոնէական ռատիօկայանէ մը հաղորդում մը ունկնդրեցի, որու ժամանակ ռատիօ լսողներէն մէկը զանգահարած ու այնպիսի հարց մը տուած էր, որը շատերուս համար հետաքրքրութեան առարկայ է այսօր. ես այդ հարցին հետեւեալ վերնագիրը կուտամ. «Արդեօք կարելի՞ է»: Ձեզի ծանօթ է այն ձեւակերպումը, որ յաճախ կը լսենք քրիստոնէական շրջանակներէն ներս. Արդեօք կարելի՞ է Կիրակի օրով մարմնամարզութեամբ զբաղուիլ: Արդեօք կարելի՞ է վիճակախաղի տոմս գնել: Արդեօք կարելի՞ է...: Ձեր միտքէն ինչ անցնի կրնաք այդ ազատ տեղը գրել: Հաղորդման ժամանակ տրուած հարցը հետեւեալն էր. «Արդեօք կարելի՞ է մարմնի վրայ կտրածներ (փիրսինկ) ընել»: Յստակ էր, զանգահարողը նկատի ունէր Գեւտացոց 19:28-ը. «Ձեր մարմնի վրայ կտրածներ մի՛ ընէք»: Կը խորհիմ, թէ այդ իսկապէս քանանացիներու հեթանոսական սովորոյթ էր: Այնուհետեւ մէկ այլ ունկնդիր զանգահարեց եւ մէջբերեց Եզեկիէլ 16:12-ը, որտեղ գրուած է, թէ ինչպէս Աստուած Իր սէրը ցոյց տուած էր Երուսաղէմի ժողովուրդին. «Քու քթիդ՝ օղակ, ականջներուդ գինտեր դրի»: Ըստ այս ռատիօ լսողին, այս համարը կը պնդէ, թէ Աստուած հաւանութիւն տուած է մարմնի վրայ կտրածներ ընելուն: Ես չեմ գիտեր, թէ քննարկումը ինչպէս աւարտեցաւ, քանի որ ուշադրութիւնս ուրիշ բան գրաւեց:

Այնուամենայնիւ, այս դէպքը ստիպեց զիս մտածել, թէ ինչպէս քրիստոնէաներս կը վարուինք կեանքի «մոխրագոյն» հարցերու հետ: Ես

այս հարցերուն մոխրագոյն գոյնը վերագրեցի, քանի որ քննարկման ենթակայ են: Որոշ հարցեր սեւ կամ սպիտակ են: Մենք կարիք չունինք քննարկելու, թէ արդեօք կարելի՞ է պոռնկութիւն ընել, կամ թէ արդեօք կարելի՞ է դրացիին սէր ցուցաբերել: Սակայն այն ոլորտները, որտեղ չկան յստակ պատասխաններ շատ բանավեճերու առիթ կը հանդիսանան, եւ յաճախ, ցաւօք սրտի, բաւական կոշտ քննադատութեան կ'արժանանան անոնք որոնք մեզմէ տարբեր կը մտածեն:

Մարմնի փիրսինկի այս քննարկումը ուշադրութիւնս հրաւիրեց մէկ այլ հարցի վրայ, թէ որքան յաճախ մենք՝ քրիստոնէականերս կը կեդրոնանանք մեր գործերու վրայ: Լաւ է մեր արարքներու մասին մտածելը, սակայն երբեմն մեր վարքագծի մասին մտահոգութիւնը մակերեսային է ու արհեստական: Եւ աւելի վատը կայ, կը խորհինք թէ Աստուած մեզ պէս է՝ կեդրոնացած է մի միայն վարքագծի վրայ: Աստուած աւելի խորը կը նայի, քան մակերեսօրէն նայիլը, եւ մենք նոյնպէս նոյնը պէտք է ընենք: Աստուածաշունչը կարդալով կը հանդիպիք կրկնուող նիւթի մը, լաւ եւ վատ գործողութիւնները մեկուսացուած իրադարձութիւններ չեն: Անոնք մարդու ներսը եղող խորունկ խորհուրդներու պլատօն են. «Մարդը երեւցածին կը նայի, բայց Տէրը սրտին կը նայի» (ԱԹագ. 16:7):

Գուցէ ժամանակն է, որ աւելի նմանութիւնք մեր Երկնաւոր Հօրը եւ սկսինք նայիլ մեր սրտի ներսը:

Երբ ինչ-որ մէկը ձեզի՝ «Արդեօք կարելի՞ է...» հարցերէն մէկը կուտայ, լաւ է այսպէս մտածել. «Ի՞նչ կը կատարուի այս մարդու կեանքին մէջ: Ի՞նչ ներքին կարիք ունի ան, որ կը հաւատայ, թէ վիճակախաղի տոմսերը, մարմնի փիրսինկը կամ որևէ այլ բան կարող են իրեն բաւարարել»: Այս հարցերու պատասխանը յաճախ սիրուած զգալու կամ ինչ-որ մէկու մը համար իրայատուկ ըլլալու չբաւարարուած զգացումն է, որը կը բաւարարուի, երբ անձը կը գիտակցի, թէ ով է ինքը՝ Քրիստոսի մէջ: Այսինքն՝ «Արդեօք կարելի՞ է...» հարցը իրականութեան մէջ բուն հարցը չէ: Գուցէ նման հարց գոյութիւն ունի, քանի որ աւելի խորունկ հարց մը կայ, որը անպատասխան մնացած է: Պարզապէս այս կամ այն արարքը կարելի է ընել կամ չընելը որոշելը չի լուծեր խնդրի էութիւնը: Թերեւս նման հարցը կ'արտացոլէ մարդու սրտի իրական վիճակը: Փորձառու քրիստոնէակաները պէտք է բաւական

հասուն ըլլան, որպէսզի հասկնան եւ օգնեն այդպիսի խնդիրներով տառապողներուն, փոխանակ անոնց մակերեսային պատասխան տալը կամ անոնց արարքը բռն քննարկումներու առարկայ դարձնելը:

Հեշտ ու միեւնոյն ժամանակ վնասակար է քրիստոնէական կեանքը կարելիներու ու չի կարելիներու միջեւ դասաւորելը: Այն, ինչ յաճախ կ'ընենք՝ մակերեսային օրինապաշտութիւն է, փոխանակ Քրիստոսին աւելի մօտենալը: Երբ կը խորհիմք, թէ ով ենք մենք Քրիստոսով, եւ որքան կը վայլենք Աստուծոյ, ապա կը սկսիմք փոքր հարցերուն տարբեր կերպով նայիլ: Այդ մանր հարցերը իրականութեան մէջ պէտք չէ մեծապէս անհանգստացնեն մեզ:

Ռէքս Տիրլալ

Բաց նամակ՝ ԱՄՄ-ի իմ հովանաւորին

Յարգելի՛ հովանաւորող,

Կը գրեմ ձեզի Հայաստանի ամէնաաղքատ շրջաններէն՝ Վանաձոր քաղաքէն, որտեղ հազարաւոր մարդիկ տակաւին կը բնակին ժանգօտած անգոյն մետաղական տոմիկներուն մէջ:

Բառեր չունիմ նկարագրելու, թէ որքան երախտապարտ եմ հեռաւոր Աւստրալիոյ մէջ հիմնուած կազմակերպութեանը, որը հետաքրքրուած է հազարաւոր քիլոմէթր հեռաւորութեան վրայ խուլ գիւղի մը մէջ ապրող մարդկանց կեանքերով: Դուք կը տխրիք մեր ձախտողութիւններով եւ կ'ուրախանաք մեր յաջողութիւններով:

Արդեն գրեթէ հինգ տարի է, որ ընտանիքս կը գոյատեւէ ձեր օժանդակութեամբ: Ես երկու զաւակ ունիմ՝ տղայ մը ու աղջիկ մը, որոնք հպարտ են ձեր՝ մեր կեանքին մէջ ըրածներով: Որդուս փափաքն է, որ երբ մեծնայ, կարողանայ օգնել կարիքաւորներուն:

Ես առողջական շատ խնդիրներ ունիմ, եւ միայն ձեր օգնութեան շնորհիւ է, որ աստիճանաբար ինքզինքս աւելի լաւ կը զգամ:

Ես շնորհակալութիւն կը յայտնեմ ձեզմէ իւրաքանչիւրին, որ մեր կողքը կանգնելով կը թեթեւցնէք մեր բեռը:

Թող Տէրը պաշտպանէ ձեզ եւ ձեր ընտանիքները, դուք մեծատառով «Մարդ» եք, ով միշտ պատրաստ է աջակցելու կարիքաւորին, հիւանդին, քաղցածին եւ աղքատին:

Թող Հայր Աստուծոյ աջ ձեռքը միշտ ձեզ հետ ըլլայ:

Մելինէ

